

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne šteje seprodajo po 6 v. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje šteje 3.

Slava Tebi, ki si nas kmetje ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 8.

V Ptuj v nedeljo dne 19. februarja 1911.

XII. letnik.

Današnja številka ima zopet 2 strani priloge in šteje torej skupaj 10 strani ter več slik.

Somišljeniki v konjiškem okraju pozor!

Gmotne razmere našega ljudstva so z vsakim dnevom slabše, revščina se širi, davčne zahteve pa so vedno večje. Ni dvoma, da nas je ponesrečena dosedanja politika tako daleč spravila. Tej politiki posameznih protiljudskih strank se imamo tudi zahvaliti, da se je z brezvestno obstrukcijo štajerski deželni zbor razbil. ... Kmetje! Enkrat mora vsa ta hujskarija ponesrečena! Enkrat mora ljudstvo odločno svoje pravice zahtevati in to brez ozira na desno in levo. Da se o vsem temu natančno pogovorimo, sklicujemo za

nedeljo, 19. februarja ob 3. uri popoldne v Urbanovi gostilni v Konjicah veliki kmetijski shod.

Kmetje! Dolžnost je, da se vsak pametno in napredno misleči pristaš tega velevažnega zborovanja udeleži. Tudi nasprotniki naj pridejo. Omenimo pa, da se bodemo takih zagriženih hujskačev, ki hočejo shod motiti in razbiti, znali ubraniti. Vi kmetje, prijatelji in somišljeniki, pa pridite v polnem številu, da dokazete javnosti, kako napredno čuti in misli konjiški okraj!

Vsi na delo!

Sklicatelji.

Grozne posledice slovenske obstrukcije.

1 1/4 milijona kron črtanih!!

Posledice slovenske obstrukcije v štajerskem deželnem zboru se že prav občutno pojavljajo. Že takrat, ko niso imela posvetovanja s slovenskimi poslanci vsled njih zagriženosti nobenega uspeha, je bilo to pričakovati. Deželni zbor je že takrat izjavil, da se bode zamogel pred finančnim polomom le na ta način rešiti, da bode velike svote izdatkov iz deželnega proračuna črtali.

To se je zdaj tudi zgodilo: deželni odbor je moral en in en četrť (1 1/4) milijona kron črtati. Za to veliko svoto je zdaj štajersko ljudstvo, v prvi vrsti slovensko štajersko ljudstvo oškodovano. S svojo brezvestno in zločinsko politiko so torej slovenski poslanci ljudstvu čez 1,250.000 kron odjedli ...

Črtalo se je m. dr.: za čestne in železniške zgradbe določene svote v znesku 590.304 kron; — za vodne regulacije 431.143 kron; — za deželno šolo za

planinsko gospodarstvo 1000 kron; — za pospeševanje vinogradništva 11.500 kron; — za razne druge izdatke v kmetijski namene 141.950 kron; za deželni ubožni sklad 3200 kron; za bolnišnice 31.130 kron; za melioracije 50.000 kron itd. itd.

Slovenski kmetje, zahvalite se slovenskim poslancem! Za vaše vinske gorice se vam je podpora odvzelo, za regulacije, za melioracije, za ceste ...

In to je šele začetek! Kajti ako bi slovenski poslanci ne odnehali od svoje nasilne in nevarne obstrukcije, potem bi se moralo še veliko večje svote črtati. Vsa dežela prišla bode torej na beraško palico! Ljudstvo je obupano, — slovenski poslanci pa žrtvujejo to obupano ljudstvo svojim političnim hujskarjem!

Kmetje, na noge in branimo se!

Politični pregled.

Štajersko-kranjski železniški program. Poročali smo svoj čas, da sta štajerski in kranjski deželni odbor priredila skupno železniško konferenco, katere se je m. dr. tudi posl. Ornig udeležil. Kot uspeh te konference napravil je štaj. dež. odbor vlogo na železniško ministerstvo, v kateri zahteva v skupnem interesu obeh dežel in v državnem interesu nadaljevanje „Wechsel“-železnice proti jugu čez Gleisdorf-Hartberg, nadalje čez Feldbach-Gleichenberg-Radgona Ptuj-Rogatec-Brežice; tam bi se nadaljevala od kranjskega dež. zbora predlagana transverzalna železnica Brežice-Rudolfovo-Cirknica-Postojna-Prebold do državne železnice v Trst. Od Rudolfovega je nadaljna železnica čez Karlovce in skozi Likov v Knin nameravana. Druga linija bi bila nadaljevanje linije Zeltweg-Wolfsberg-spodnji Drauburg-Polzela do linije Kamnik-Ljubljana. Tudi slov. poslanci bodejo baje te predloge v državni zbornici zastopali. Uresničenje tega železniškega programa bi bilo seveda neprecenljivega pomena za obe deželi kakor tudi za celo državo.

Baron Albert Rotschild, eden največjih denarnih mogotcev je na Dunaju umrl. Zapustil je velikansko premoženje. Pred Rotschildovo denarno silo so se klanjale države in vlade ...

Rusko špijono so v Lvovu v osebi neke bogate gospe baronice Struve zaprli. Baje so našli pri nje mnogo obtežljivega materijala.

Srbski kralj Peter napravil je potovanje v Rim. Pri temu se je peljal tudi čez Ljubljano, kjer je 5 minut užival meglo. Narodnjaki so od samega navdušenja — sveže spodnje hlače potrebovali.

Po Kitajskem potujejo tisočeri agitatorji, ki trdijo da je kuga kazen božja, ker se na Kitajskem tuje trpi. Zato pridigujejo „sveto vojsko“ proti Evropejcem. Bati se je krvavih nemirov obupanega ljudstva.

Prvaško gospodarstvo.

„Grazier Tagblatt“ piše: Javnost se je morala že opetovano s polomi gospodarskih zadrug pečati, ki so posledica brezvestnega rav-

nanja strankarsko organiziranega predstojništva. Ali tako zločinsko, kakor pri propali „Glavni slovenski posojilnici“ se pač še nikjer ni zgodilo. Deloma se je to prvaško gospodarstvo že javnosti naznanilo. Da bi se nezaslišano ravnanje prvaško-narodnega predstojništva po možnosti zakrilo in odgovornim krivcem o mogočilo pobegniti, so se prijatelji tega predstojništva trudili, da se sprejme sklep, nastopiti namesto konkurza pot likvidacije. Tekom enega meseca pa se je izkazalo, da je to sredstvo nezadovoljivo. In eden likvidatorjev (!) je izpoznal grozni položaj te „banke“ ter je na lastno pest pri sodnji konkurzu naznanil. „Glavna slovenska posojilnica“ je zdaj torej v konkurzu. Dotični likvidator je svoj korak v javnem pismu označil, kateremu posnemamo sledeče točke:

Že na zborovanju dne 3. januarja slišali smo likvidatorji, da so dunajske hiše, ki so lastnina posojilničnega predsednika dr. Hudnika, vredne okroglo 1.600.000 K. Vknjiženo pa je na teh hišah okroglo 1.350.000 K, tako da bi se torej iz njih v najboljšem slučaju 250.000 K dobilo. Dr. Hudnik pa dolguje posojilnici 1.600.000 K. Za to velikansko svoto jamči edino neka vložna knjižica v znesku 71.800 K in neka hipotekna zahteva za 95.000 kron (ki je vknjižena na zadnjem mestu na graščini Thal pri Gradcu in torej ne pomeni popolnega jamstva.) Torej znaša izguba posojilnice samo pri dr. Hudniku 1.200.000 K. Ziti firmi Meglič, ki je dolg firme Laurenčič in Domicelj v znesku 165.100 K prevzela, dovolilo se je nadaljno posojilo v znesku 377.000 kron. Od teh je po splošni cenitvi le 77.000 K kritih, tako da znaša tukaj izguba zopet 465.000 K. Ako se vpoštevajo še izgube pri pivarni Fröhlich, pri firmah Veršec, Kreuzberger v Kranju itd., se pride do nadaljnjega pomanjkanja 560.000 K. Vse nepokrite in izgubljene zahteve posojilnice znašajo torej 2.226.000 kron. Nadalje omeni dotični likvidator, da znašajo obveznosti propale posojilnice okroglo 4 milijone kron. Vsak član posojilnice bode moral za vsakih 5 kron deleža 2300 kron plačati. Ker so se pa posamezni člani znali obveznosti odtegniti, prišlo bode tako daleč, da bode moral vsak član za vsakih 5 kron deleža najmanj 3000 kron plačati.

Te vrstice dokazujejo, kako brezvestno so člani predstojništva z njim zaupanimi prihranjenimi groši najrevnejšega ljudstva divjali. Da se je graščine nakupovalo in bojkot podpiralo, z igralo se je milijone kron; na drugi strani pa se je z drago reklamo „Glavno slovensko posojilnico“ kot najzanesljivejšo slikalo in na ta način zaslepljenim vložnikom prihranjene krone izrabilo. Upamo, da bode tokrat prvaške zločince zaslužen kazni dohitela!

Dopisi.

Iz Ptujске gore. Na tem mestu vprašamo Jurja Topolovec kot občinskega predstojnika, ako je res, da se je nima izogibala siromakov

in si iskala žrtve komaj pri vsaki hiši? in le ti so večinoma dobro situirani posestniki od katerih imajo nekateri do 3.000 K v posojilnici! Resnica je, da imamo tudi tukaj takozvani „Hilfskomite“, v katerega so poklicani med drugimi: Ivan Klemenčič, učitelj, Martin Kranjc v Podložah in Juri Topolovec kot predsednik; drugi udje ne pridejo zaradi tega v poštev, ker znani Jurček tako vse sam rešuje v duhu Klemenčiča in Kranjca, drugi se le podpisujejo, ko ne vedo kaj; drugače si ne moremo misliti tolike pristranosti. Zatoraj tukaj navedem le par slučajev: Pri šestju ljudstva pride usmiljen obč. predstojnik v neko hišo in vidi, da gleda uboštvo iz vsakega kota, čez 70 let stari oče v postelji, žena ravno tako stara komaj premiče svoje noge, malo posestvo obremenjeno z dolgovi. Vi pa ste res potrebni podpore, pravi Jurij, zakaj niste prosili? — Če pa kdo pride prosit, pravi: Saj še ne cerkavlješ, k drugemu idi, k Repetu, da ti podporo podeli... Ravno pri tem zapisovanju pride k zelo ubogemu posestniku, kateri si je takorekoč z milodari svojo hišo za silo pod streho spravil in komaj za obresti in davek priskrbi; tam vidi več iztov „Štajerca“; v svoji narodnjaški jezi pravi: Naj ti „Štajerc“ podporo deli! Za leto 1910 po toči in peronospori poškodovani se naj oglašijo z posestnimi polami pri županu glede podpore, se oznani. Ker pa po navadi nikdo v cerkev ne nosi posestnih pol razen molitvenika, zatoraj so morali prosilci podpore domov ponjo iti; še isti dan pridejo s polami k županu in le-ta jim pravi: Je že vse prepozno, sem že vse odposlal. — Ako to postopanje ni pristransko, katero špotuje vse meje dostojnosti, tedaj tudi ni pričakovati, da bi se podpora delila res med potrebne. Ako si kateri dovoli, da sam ali po kateremu drugemu pri glavarstvu podpore prosi, ne dobi nič, ker glavarstvo zgoraj omenjeni „Hilfskomite“ vprašuje, za katerega Jurček sam vse pristransko reši. — Koliko se jih je že pri glavarstvu osebno in pisмено pritoževalo čez to pristransko postopanje, pa vse zaman. Zatoraj c. k. okrajno glavarstvo še enkrat prosimo, da ono samo poizve, kdo je podpore potreben in kdo ne; drugače mora to našo zaupanje na oblasti popolnoma podkopati.

Leta so slaba, ovim povsod, Državna pomoč bi bila povsod, Da ne bi kot turški paša sam Z podporo vse tak uravnal, Da siromak ne dobi denar.

Pride k njemu eden al drugi občan, Da mu napiše uradno stvar; Plačat se mora vsakokrat! Kaj njemu ljudstvo mar, Ako le dobi Jurček denar! Klemenčič, Kupčič in Jurček sam, Da se pristransko sklepa tam: Kdo ni naš pristaš, ne dobi olajšav! Davek naj plača vsaki občan, Si narodnjak ali „Štajercijan“...

Tepina. Nekaj novega imamo za te, ljubi „Štajerc“, če kdo hoče lepe debele smreke dobit, ta se mora pri Napotniku oglasiti! Ja, gospod urednik, Vi boste Vašo glavo majali in rekli: smreke se pa ja lahko vse povsod dobijo, tistih se ne zmanjka, — in bote mislili, ker je Napotnik tako imenitne farške zlahte, ja še več, škofove celo, da bodo te smreke tudi neizmerno lakomno skupe? O ne, te smreke so zastonj, in čisto zastonj! Ali ne samo to; ampak dobi se še za leto naročenega „Gospodarja“ („fihposa“), in resnično plačanega, zastonj povrh! Pa veš, ljubi „Štajerc“, kako neki da je to? — Neko soboto so bili kažipoti, ktere je okrajni zastop konjiški nove stavil, pa ne menda boš mislil, v nemški trobojnici namalane, ampak v štajerskih barvah, lepo zeleno-bele, čez in čez z blatom namazane in tako oskrunjene, kakor ta zločin le more kak svinjarski smrkolin načiniti. Čez to kulturno dejstvo so bili ta znani očka Lopak tako zarukano veseli, da so se podali v gostilno nekega naprednjaka-gostilničarja, češ, to se mora svečavati! Komaj da še ni bil pri vratih notri, pač pa njegov dolgi nos, zavrela mu je kri in začel je besneti, kod da bi bil ravno v okrajnem zastopu in razgrajal, koliko da Nemci od njega zaslužijo, — da se je gostom začel smiliti; hitro je neki previdni pivce odstranil rudeče zagrinjalo na oknih, misleč, da je to vzrok ljutosti koščenega patrona, ki je jel ljuto vsekavati po mizi, ravno kakor pri kakem klerikalnem zboru. Pa veste, kaj ga je tako razkačilo? Tam pri peči sedel je oštr in bral „Štajerca“; ker pa ta mož ni eden tistih, ki se dajo od vsakega mežnarja ali črnega pasterka v kozji rog vgnati, mu je tudi ta odločno svoje obnašanje odvrnil; in ker z sirovostjo ni bilo nič doseči, je začel naš „škofjibrat“ javkati, prositi, groziti, obetati, prisegati, da bo zadnjega „Štajerca“ ugonobil, obetal je „Gospodarja“ brezplačno za gostilno naročiti itd. Ker pa s tem vsem ni dosegel, da bi se „Štajerc“ ravno uničil, obljubljaval je

oštriji najlepšo smreko, katero si v celem k Napotnikovem zbere, zato, da odpove „Štajerc“ takoj. Ta „glihenga“ se je sklenila, in ima o pravico do vsakoletne smreke iz Napotnikov loga; in ker je mož še mlad, imel bo prav do veliko število smrek. K časti dotičnika pa mora takoj javiti, da tista „Štajerčeva“ smreka še stoji, da se „Štajerc“ v isti gostilni vedno najde. Ali pa si je naš „cekmošter“ to premislil? Menda se je zbal, da bi preveč naših bralov prišlo po „judažve smreke“!? Ne bode im sreče, ker ravno to hujskanje potrjuje, da je strah pred nami, ker pravica je na naši strani kakor tudi vse izobraženo ljudstvo! Ker pa mi ljubi „škofjibrat“ večkrat kozle strelja, bomo domo še večkrat kaj o njem naznanili.

Sv. Duh pri Ločah. (Faroška barantija.) Kozoderc, Kozar in Kozel, ta trojica d hovníkov naše dekanije skrbijo, da vera pe da je prepri v njih farah, sploh da gre v rakovo pot; njihovo sovraštvo proti vsem, ne leži pred njim v prahu, je brez vsake pril in se bomo s tem še posebno pečali. Za dan pribijemo, da naš župnik je med tiste kramar šel, katere je Kristus iz tempeljna izkarobal. On naročuje za svoje „jungferce“ v skoro s demdesetih slučajih narejeno obleko, lepe štun feke, ki grejo čez kolena, štumpfantele, robe firtuhe, seveda judovskega izvira, in mu to na ne le lep dobček, ampak s tem tudi hoče t kajšne priljubljene trgovce ugonobiti. Ali gre „devičice“ v farovž na mero, ali blaženi gospo v kramerc meriti hodi, se bode dognalo. Kaj njegov višji šef, gosp. konjiški arhiadiakon k t pravijo? Nič menda! Saj ima njih kuhar večjo trgovine z moko, slanino, semenam, vino itd., gospod sam pa z žlindro; ni čuda tore da ni reda, da duhovstvo izgubavlja vso postu nost, da vera peša vse povsod in vedno bolj. Upamo, da more c. k. glavarstvo red narediti drugače se bode moralo še drugače nastopati.

Iz Trnave pri Gomilskem. Konkurenti cerkveni zbor se je zbral tam pristojnih obč Braslovče, Gomilsko, Grajskavas, ter izvolil članov v cerkveni skladni odbor; ti gospodje si izvolili za svojega načelnika nekega Hočevary p. d. Vovkovega Tonča; ta je hrepnel in kom čakal, da se začne kakšno popravilo v farov na Gomilskem; in res, znašel je modra glav več tako zvanih popravil. Tudi novi kozolec si rad postavil za sebe; kje pa kozolčne steb dobiti? „Kšajt“ glavica vse iztuhta; z g. župn kom sta se kmalu pogodila; ta mu je dovolil

Črna smrt.

Že v zadnji številki smo prinesli nekaj slik iz dežele, v kateri divja sedaj grozovita „črna smrt“ ali kuga. Kakor povedano, so veliki deli Kitajske zdaj tej strašni bolezni podvrženi. Cela mesta izumirajo in na tisoče mrličev so že požgali ali pa v ledu zakopali. Obupanje, beda, trpljenje prizadetega ljudstva je naravnost nebovpijoče. Kogar prime kuga, tega vržejo sosedi brez usmiljenja na cesto, da ne bi bolezen nalezli. Glavni razširjevalec kuge pa je neka podgani podobna živalica z imenom „bobak“ ali (po kitajsko) „tarpagan“. Pred kugo beži celo ta živalica in jo s tem vedno naprej razširja. „Bobak“ je v nezmernih tamošnjih puščavah zelo razširjen. In vsled prenašanja kuge postaja ta mala žival največji sovražnik človeštva. Naša druga podoba kaže razne sličice iz od kuge prizadetih pokrajin. Zgoraj vidimo v mestu Karbini na cesti sedečega na kugi bolanega Kitajca. Prebivalci hiše so ga vrgli brez usmiljenja na cesto, da bi sebi zdravje ohranili. In tako pričakuje zdaj rešiteljico smrt! — Spodaj vidimo sanitetni voz, s katerim se bolnike in mrtve odvažajo in to na levi strani odprti voz, ki je gotov za odhod in poleg katerega stoji strežnik z zavezanimi ustmi; na desni strani pa prihod sanitetnega voza pred okuženo hišo. — Grozne so žalostne, ki se odigravajo v

Das Bobak-Murmeltier, der Pestverbreiter in China.

Ein pestkranker Chinese in Charbin.

Der Pestwagen fertig zur Abfahrt.

Die Pest in China

prizadetih pokrajinah. Vsled bolezni in zime primanjkuje tudi povsod živeža. Govori se celo, da so v nekaterih krajih v divji bojznosti zblazneli Kitajci pričeli mrlič

mesariti in jesti. Cela mesta se požiga, ker jih ni mogoče očistiti bolezni.

da sme v cerkvenem gozdu posekati hraste, drve in hosto tudi vzeti, čeravno moramo mi farani za farovž iz planine Reške brezplačno drve napravljati... Sedaj bomo zidali novo cerkev. Kje bomo dobili hrastove deske, bode naš načelnik konkurenčnega odbora nove kozolce iz cerkvenih gozdov za sebe stavil?! Svetujemo mu pa kot „jagdeptarju“: čimmanj bode gozdov, temmanj divjačine: ne zajcev, ne volkov, še manj pa medvedk... Eden, ki vse ve.

Ljutomer. Tudi pri nas se je začel boj proti žganju in najhujši žganjepivci stojijo že v vrstah bojnikov. Gospod nadučitelj Karba so bili v zadnjem času bolani ter se niso mogli vdeležiti raznih zborovanj; osebito v Ptuj jim ni bilo mogoče iti k posvetovanju. Sedaj pa bodo baje sklicali 28. februarja t. l. takoj po večernici, v Sršenovo oštarijo, kjer se počofa največ žganice, velikanski shod. Proč z žganjem! To je sedaj glavna misel raznih gospodov. Kot govorniki bodo nastopili Leščekovo z Dupleka, Blankraut z Izokovec in drugi. Gospod organist Caherl pa bodo še najbrž predlagali, da ne sme nobeden muzikant podučevati pri nemških familijah, ker bi grdo bilo, če bi si morali boljši ljudje in pristni Slovenci, ki so znali že v petem letu po blaženem rojstvu za silo slovenski tuči, izkati s cigitanjem zaslužek še pri Nemcih in židovih. Gospod žalar Wabnigg, ki se tudi v posojilnici razumejo, pa še zamorejo predlagati, da se morajo pisati tudi imena v pravilnem pravopisu, ne pa kar tak po listih.

Ljutomer. Dr. Karolu Grossmann, našemu dičnemu advokatu, se je večkrat in javno očitalo, da je porabljal stare štempelne, da je resnico pačil in še več raznih lepih lastnosti. Ljudje so stremeli in se čudili, da je kaj takega sploh mogoče. Odvetniška zbornica v Gradcu ima toliko gradiva, da bodo gospodje, ki sedijo v disciplinarnem svetu, dobili sive lase, prej ko bodo zamogli vse izdelati. „Geldjudu“ Karleku s sokolsko srakico je še menda v dobrem spominu nemška pevska slavnost, ki se je vršila v Ljutomeru. Takrat ga je zgrabil državni pravdnik za kosmata nšesa, ker se je trdilo, da je hujskal ljudi zoper nemške pevce itd. Karleku se je takrat posrečilo priti iz zanjke, toda možakar še ni umrl in doživeti še zamore marsikaj prijetnega. Značaj Karlek je velik politik! Kot ministrant je bil najbrž klerikalček v Marjini družbi, pozneje je postal strasten liberalček, na nekem političnem shodu pri Sv. Jurju ob Ščavnici se je zavzemal za mladeniško-židovskim ognjem za socialdemokrate, končno je izjavil drugod, da je „slogas“. Danes prisega morda na prapor belotinskega vraga! „Naroden“ pa je ta možicelj, pa še kak! „Svoji k svojim“! Za ljudstvo živi in z ljudstvom čuti, slovensko ljudstvo mu je vse! Poštenjak Karlek, ki podpira z obema rokama vsa narodna društva, je potreboval svoj čas zopet nekaj drobiža za preljubi narod slovenski in je našel v kratkem nov izvirček dohodkov. Potreboval je pooblastilo kot prilogo k neki vlogi. V nekem aktu, ki je tekel za isto stranko v drugi civilni zadevi, je bilo že kolekovano pooblastilo, ki je prišlo od sodnije nazaj in je imelo že oznameno dotičnega sodnijskega akta. Stokrat in stokrat se zamore porabiti splošno pooblastilo, da se prihranijo nepotrební stroški novega pooblastila, ki stane s kolkom vred 2 K. Karlek pa takrat na to ni mislil, ampak je mislil le na svoj umazani žep.

Odstranil je na že porabljenem pooblastilu dotično sedno oznamenilo, pripil si je ob jednem še datum in 2 kronci sta bili zasluženi, ker je zaračunal stranki novo pooblastilo! Prmojdunaj! Ali ni to tudi narodno?! Kšeft je kšeft! — To je le nekaj majhnega — še pride več! Karlekov praded je bil baje žid. Mogoče je, da čita „Geldjud“ Karlek židovske svete knjige „Talmud“ in se ravna po teh naukih. Tamkaj stoji zapisano med drugim: Grešiti je dovoljeno, grešimo, toda skrivajmo (Berach 591, Chagig 5.) Židom je dovoljeno goljufati brezbožne (t. j. tiste, ki niso židje). Židom je dovoljeno delati „nevernikom“ krivico, kakor tudi nevernike odirati. — Govori se, da možakar ni popolnoma zdrav in da mu silijo veliki možgani v majhne. Toda, tega ne moremo verjeti, akoravno se mora vsakdor čuditi, da nganja človek, ki ima akademsko naobrazbo, piše pred svoje ime besedico „doktor“, take neumnosti, kakor Karlek. — Pride pa tudi za njega dan plačila in dobil jih bode po šparkljih, da bode joj.

Ormož, 9. 2. 1911 (Obrotni ples). 5. t. m. vršil se je tukaj obrtni ples, ki je bil prav prijetno dokončan. Čisti dobiček izročil se je poleg drugih prostovoljnih daril pred kratkim časom vsled požara težko oškodovanemu obrtniku kot pripomoček v najhujši zadregi.

Iz Jesenic. Zakaj hoče Čebulj župan postati? Znano je da v zadnjih letih regira na Jesenicah žnidar Čebulj kot gerent in obenem absolutni gospodar. Pač mu je naša slavna c. kr. vlada pridrla nekaj svetovalcev, a to ni Čebula prav nič motilo pri njegovemu absolutizmu in terorizmu! Svetovalce je samo na videz tje pa sem kader se mu je poljubilo povabil je na brezpomembni govor. Splošno je pa sam v vsih nevarnejših zadevah sklepal in deloval brez vsacega svetovalca. Tako je strankam na Savi oddajal samovoljno vodno vpeljavo v razne hiše, napravil cestne napise samo v slovenskem jeziku, oddajal koncesije raznim Ferjanom, plaševal razne račune brez da bi jih videli svetovalci, sklepal pogodbe brez svetovalcev; z eno besedo delal je kot absolutni gospodar, kakor se mu je poljubilo delati z občinskim denarjem. Za vse to je bil Čebulj jako dobro plačan. Vlekel je v teh letih mnogo tisočakov iz občinske blagajne, računil se je nepotrebna pota in komisije in si s tem prislužil mnogo denarja. Ako bi bil Čebulj še nekaj let na Jesenicah za gerenta, poplačal bi bil gopolnoma njegovo čez brerno hišo z občinskim denarjem! Seveda je ta kšeft lep in radi tega se mu še vedno danes sline cede po županskemu stolcu. On vedno vpije da dela za blagor ljudstva! Hudimana ali je še kedo tako neumen, da Čebulu to verjame??? — Naj raje reče za blagor svojega žepa! Občinski svetovalec je imel za kružbe, tako se je on sam nekaj izrazil v Tancerjevi gostilni! Pri vsem tem je bil pa naš žnidar in je še danes hudoben, ne samo da je imel občinske svetovalce pradelne, temveč jih je še nesramno denunciral pri c. kr. okrajnemu glavarstvu. Tako n. pr. je denunciral obč. svetovalca in ljudskoštevne komisarja g. Pongratza, da on pri ljudskemu štetju nepravilno postopa, nar kar seveda se je proti g. Pongratzu vršila od strani glavarstva preiskava. Ko je Čebulj to izvedel, se je on proti g. Pongratzu opravičil in je rekel, da ga je njen „Wachmeister“ gla-

varstvu naznanil, in se je jezil kaj da imajo orožniki pri ljudskemu štetju za opraviti!! Seveda se je potem izkazalo da so bili gg. orožniki pri tem popolnoma nedolžni in da je bil denuncijant sam gerent Čebulj! Čebulj je s tem orožnike na Jesenicah v tako slabo luč postavil, da se mi še danes čudimo kako zamore tako obrekovanje orožnikov pripustiti g. ritmojster Matija Zellar v Ljubljani?! — Ali res sme vsaki krojač pometati z orožniki, kakor se njemu poljubi? Ali res nima orožnik nobene pravice več, da bi se mogel braniti takemu natolcevanju in obrekovanju? Ali res misli g. ritmojster Zellar da je orožnik le metla? Če je to res, potem sploh obžalujemo gg. orožnike da nimajo nikakega državnega pravnika! — In sedaj hoče klerikalni štab sklicevati shode za občinske volitve! Pojte vsi skupaj spat, na Jesenicah in na Savi ne boste prav nič farbali, odkritosrčno vam povemo da ste falotje od glave do nog in da mi sploh, kar nas je naprednjakov, prav nič ne verjamemo vašim umazaniam frazom! — Pač vam pa bomo krepko odgovorili na vaših sleparskih shodih!

Gladbeck na Nemškem. Tukaj je izdihnil svojo dušo „Stajerčevi“ naročnik g. Jernej Černe. Umrl je na jetiki dne 26. prosinca 1911. Lahka mu zemljica!

Kalhreiner Kneippova sladna kava

je le ena, posnemkov pa je več! Zato pozor! Zahtevajte in jemljite samo izvirne zavoje s z imenom **Kathreiner**

Naš shod v Slovenski Bistrici.

Preteklo nedeljo, dne 12. t. m., bil je za slov. bistriški okraj velevažnega pomena. Kakor naznanjeno, priredila je „Stajerčeva stranka“ veliki kmetski shod, ki se je naravnost krasno, dostojno in nemoteno izvršil. Vsi veliki prostori Neuholdove gostilne so bili natlačeno polni. Najmanjše je bilo zbralo 300 kmetovalcev iz celega okraja. Opazili smo razven vrlih posestnikov iz neposredne okolice Slovenske Bistrice mnogo pristašev iz zgornje in spodnje Pulskave, iz Poličan, Črešnjevca, Pragerskega, Obernau, Studenice, sv. Martina, zgornje Bistrice, Maksave, iz Laporja itd. Tudi nekaj nasprotnikov je prišlo; ali zadržali so se mirno in poslušali pazno ter so končno tudi glasovali za našo resolucijo. Tako je bil uspeh shoda popoln.

V imenu sklicateljev je otvoril zborovanje urednik K. Linhart; pozdravil je s prisrčnimi besedami vse navzoče in zagotovil, da bodejo tudi nasprotniki prišli do besede; samo med shodom naj se dostojno zadržijo, kajti motiti ali razbiti se ne pustimo zborovanja. Nato se je določilo G. C. dir. Za predsednika in g. Jos. Murko za zapisnikarja.

V imenu mesta Slov. Bistrice pozdravil je potem g. župan A. Stieger v nemškem je-

Judovski poslanec. — Zadnji Obrenovič.

Na naši sliki vidimo na levi strani drž. poslanca dr. Arturja Mahler, ki pripada zionistiški judovski stranki. Zadnjič enkrat se ja ta zagriženi Jud v državnem zboru tako neotesano obnašal, da bi prišel kmalu do klofuta. — Na desni strani vidimo zadnjega potomca srbske kraljevske družine Obrenovičev. Ta potomec Milan Kristić je naravni sin bivšega srbskega kralja Milana. Njegova mati je bila neka turška princeznja. Odkar je zasedla srbski prestol revolverska družina Karagjorgjevičev, slo je Milanu Kristiću vedno slabše. Poskušal je priti do prijetnega življenja v nekem nočnem teatru, kjer je igral. Ali potem si je nogo zlomil in je zdaj kot pohabljenec in berač v največji bedi umrl. Tako je končala nekaj hvalisana srbska kraljevska družina Obrenovičev.

Abg. Prof. Dr. Artur Mahler

Milan Kristić, der letzte Obrenowitsch, zieht in Ungarn, als Kruppel beifindend umher.